وقال قدس سره تذهب اخلاق الله مرفهدرا بنا طریق الوغم

من لا یعزم ؛ وبکرم مرلا یعرف بجود کفه ؛ وحلم عند جهل

من لا یحلم ؛ خلق عبارت ست از هیات راسخ در نفس که

مبدا صدور افعال حسنه باسهله گردد بسهولت و تذهب

عبارت ست از تبدیل اخلاق سیئه بحسنه و غرض توجه ست

بجمیع قوای ظاهر و باطنی بجانب مطلوب کرم کرما و هو

ازاد شد و هو کریم و حلم حلما بردبار شد و هو حلیم هر دو از

باب شنیم حاو علیه بحاله جود جوانمردی کردن بمال خود

از باب اول میگوید از ذمام صفات مرسیاند و بحامد اخلاق

میرساند ان مداومه و شرب آن ندیمان مجلس دل و عرفان

دل را بس راه میباید بسوی عزم درست هر کس که از رخت مرکب

اراده اش لنگ بوده باشد و عنان عزیمتش سست رباعی

مرسلیکند خوی دل از اوزار ؛ پاکیزه کند شرم حواس از

زاهر بنماید بسوی عزم درست ؛ در حبس مطلوب طلبکار

و همچنین بسبب آن مداومه و شرب آن قدم در دایره کرم مرتفع

ناجوانمردی که نه دست او به بذل و سخا توانا باشد

و نه کف او بابحر جود و عطا آشنا و همچنین بهمین سبب بای

حلم بر حاکمرفشاند و آنجا که تندباد خشم حمله مرآرد سبب باری

که نه بحلم موصوف بوده باشد و نه به بردباری معروف

رباعی مدخل که شب روز درم اندوزد ؛ از خودت مرخود ام

آموزد ؛ و آنرا که نشب زاب مرآتش خشم ؛ کی نابرد ظلم و ستم

آموزد ؛ بدانکه تهذیب اخلاق و تحسین آن باحسن

عادت بود بدان طریق که نفس بواسطه حسن عزیمت ابرار

و ملازمت صحبت اخیار بقوش آثار خیر منقش گردد و

هیات اخلاق حسنه بواسطه تکرار مشاهده آن در وی

مرسخ و راسخ شود و عروق صفات ذمیمه و اخلاق سیئه

از وی متارصل کرد و با نور عقل که میان خیر و شر تمیز کند

و تحسین اخلاق مهتدی گردد و ارادت آن در دل او

پدید آید و تبدار بصور ان عبارت تمثل واجب آن

هیاتی چند پدید آید بدو نفس را تمام باید و با نور اعمالا که

Copyright © King Saud University